

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

DDP-I-411/37/01/310/GG

Warszawa, 2001-09-14

DECYZJA Nr DDP-35/01

Na podstawie art. 19 ust. 1 w związku z art. 12 ust. 2 pkt 2 i art. 18 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122, poz. 1319), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zakazuje dokonania koncentracji, polegającej na przejęciu przez Krakowską Fabrykę Kabli SA z siedzibą w Krakowie bezpośredniej kontroli nad Elektrim Kable SA z siedzibą w Warszawie, poprzez nabycie akcji Elektrim Kable SA w ilości powodującej osiągnięcie 70,49% głosów na Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy tej Spółki.

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzją z dnia 31 maja 2001 r., Nr DDP-11/01, działając na podstawie art. 19 ust. 1 w związku z art. 12 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122, poz. 1319), zwanej dalej ustawą antymonopolową, zakazał koncentracji polegającej na przejęciu przez Krakowską Fabrykę Kabli SA z siedzibą w Krakowie bezpośredniej kontroli nad Spółką Elektrim Kable SA z siedzibą w Warszawie poprzez nabycie akcji Elektrim Kable S.A. w ilości powodującej osiągnięcie 70, 49% głosów na Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy tej Spółki.

Od ww. decyzji Krakowska Fabryka Kabli SA, zwana dalej KFK SA, wniosła za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Antymonopolowego. Prezes Urzędu, zwany dalej organem antymonopolowym, nie podzielając zarzutów KFK SA zawartych w odwołaniu od ww. decyzji przekazał w dniu 3 sierpnia 2001 r. akta sprawy do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Antymonopolowego.

W dniu 1 sierpnia 2001 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynął nowy wniosek KFK SA w sprawie zamiaru dokonania koncentracji, w której zarówno uczestniczący w niej przedsiębiorcy, jak i ilość głosów powodujących przejęcie przez KFK SA kontroli nad Elektrim Kable SA, jest identyczna jak we wniosku rozpatrzonym wcześniej w wyniku przeprowadzonego przez organ antymonopolowy postępowania antymonopolowego zakończonego decyzją zakazującą dokonania koncentracji.

Organ antymonopolowy podzielił stanowisko KFK SA, która składając odrębny i opłacony wniosek będący przedmiotem niniejszego postępowania uznała, iż stan faktyczny w obu sprawach jest różny. Złożony w dniu 1 sierpnia 2001 r. przez KFK SA wniosek zawiera bowiem zobowiązania tej Spółki (jako przejmującej kontrolę), które mogą mieć istotny wpływ na decyzję organu antymonopolowego. Stąd też wniosek KFK SA złożony w dniu 1 sierpnia 2001 r. został rozpatrzony odrębnie w drodze nowego postępowania antymonopolowego w sprawie koncentracji.

W nowym wniosku KFK SA zgłosiła, na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 1 ustawy antymonopolowej, zobowiązanie mające polegać na:

- 1) wyodrębnieniu i zbyciu zorganizowanej części mienia Elektrim Kable SA, tj. Fabryki Kabli Ożarów z siedzibą w Ożarowie i Fabryki Kabli „Załom” z siedzibą w Szczecinie, w terminie nie dłuższym niż 18 miesięcy po dokonaniu planowanej koncentracji,
- 2) zaprzestaniu lub ograniczeniu przez Elektrim Kable SA produkcji kabli okrętowych, zgodnie ze wskazaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie nie dłuższym niż 18 miesięcy po dokonaniu planowanej koncentracji.

Ponadto, KFK SA zobowiązała się do utrzymania cen produktów KFK SA i Elektrim Kable SA na niezmiennym poziomie w podanym wyżej okresie, chyba że podwyżka spowodowana będzie wzrostem cen niezbędnych surowców lub deprecjacją złotego w stosunku do USD.

Obowiązek zgłoszenia organowi antymonopolowemu zamiaru niniejszej koncentracji wynika z art. 12 ust. 1 w związku z art. 12 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej, ponieważ w wyniku planowanego łączenia KFK SA przejęłaby bezpośrednią kontrolę nad Elektrim Kable SA, a łączny obrót przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji – w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia – przekroczył równowartość 50.000.000 euro.

Ponadto obrót przedsiębiorcy nabywanego, tj. Elektrim Kable SA, przekroczył w każdym z dwóch lat obrotowych poprzedzających niniejsze zgłoszenie równowartość 10.000.000 euro. Nie ma zatem zastosowania przepis art. 13 pkt 1 lit. a ustawy antymonopolowej, przewidujący wyłączenie spod kontroli organu antymonopolowego zamiaru koncentracji, jeżeli obrót przedsiębiorcy, nad którym ma nastąpić przejęcie kontroli, zgodnie z art. 12 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy, nie przekroczył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w żadnym z dwóch lat obrotowych poprzedzających zgłoszenie równowartości 10.000.000 euro.

Bezsporne jest zatem, iż na łączącej się kapitałowo KFK SA spoczywał obowiązek notyfikacji zamiaru koncentracji oraz, że obowiązek ten został przez ww. Spółkę dopełniony.

Z informacji i dokumentów przedstawionych w kwestionariuszu zgłoszeniowym, uzupełnionych w pismach z dnia 17 i 27 sierpnia br. oraz w pismach z dnia 6, 9, 12 i 13 września br., a także w materiałach zaliczonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania antymonopolowego w sprawie koncentracji w poczet dowodów na podstawie art. 65 ust. 3 ustawy antymonopolowej wynika, co następuje.

Zadeklarowane przez KFK SA zobowiązanie wyodrębnienia i zbycia zorganizowanej części mienia Elektrim Kable SA, tj. Fabryki Kabli Ożarów i Fabryki Kabli „Załam”, w terminie nie dłuższym niż 18 miesięcy po dokonaniu planowanej koncentracji,

polegającej na nabyciu kontrolnego pakietu akcji Elektrim Kable SA, oznaczałoby przejęcie przez KFK SA faktycznej kontroli nad Bydgoską Fabryką Kabli.

Aktywny uczestnik planowanej koncentracji, tj. KFK SA, jest przedsiębiorcą zależnym Zakładów Kablowych „Tele-Fonika” SA z siedzibą w Myślenicach, określonych w niniejszej decyzji jako Grupa Telefonika.

Pasywny uczestnik koncentracji, tj. Elektrim Kable SA, utworzona w 1999 r. w wyniku fuzji trzech fabryk kabli, tj. Bydgoskiej Fabryki Kabli SA, Fabryki Kabli „Ozarów” SA i Fabryki Kabli „Zalom” SA, wchodzi w skład Grupy Kapitałowej Elektrimu. Elektrim Kable SA należy do grona spółek, których akcje zostały dopuszczone do publicznego obrotu.

Planowana koncentracja dokonywana będzie na rynku kabli.

Grupa Telefonika wytwarza pełną gamę kabli i przewodów, które zgodnie z Systematycznym Wykazem Wyrobów (SWW) należą do następujących grup asortymentowych: przewody gołe (SWW 1121), przewody nawojowe (SWW 1122), przewody do układania na stałe tzw. instalacyjne (SWW 1123), przewody do odbiorników ruchomych (SWW 1124), przewody słaboprądowe (SWW 1125), kable energetyczne (SWW 1126), kable sygnalizacyjne (SWW 1127), kable telekomunikacyjne (SWW 1128), kable okrętowe (SWW 1129).

Spośród ww. asortymentów kabli BFK nie produkuje od 1999 r. jedynie przewodów nawojowych i od 2000 r. przewodów gołych.

Głównymi odbiorcami kabli energetycznych i telekomunikacyjnych wytwarzanych przez uczestników planowanej koncentracji są w przypadku:

- **Grupy Telefonika:** PKP SA, PSE SA, Telekomunikacja Polska SA, zakłady energetyczne w całej Polsce, Telefonii Lokalna „Dialog” z Wrocławia, Gdańska Stocznia Remontowa, Zakład Wykonawstwa Sieci Elektroenergetycznych „Energosieć”, ABB „Elta” Sp. z o.o., Zakład Maszyn Elektrycznych „Dozamel” Sp. z o.o., Elektrobudowa SA, Kopalnia Węgla Brunatnego Belchatów, Katowicki Holding Węglowy,
- **Spółki Elektrim Kable SA:** zakłady energetyczne, Telekomunikacja Polska SA, Stocznia Gdynia SA, Stocznia Szczecińska Porta Holding SA, ABB „Elta” Sp. z o.o., Elektrim Motor SA, Alstrom T & D Transformes Sp. z o.o.,

firmy dystrybucyjne (El Centrum SA, Bychowo-Władysław Brzozowski, Multimat s. c., Grupa G7 Sp. z o.o., El-Ring Sp. z o.o.).

Konkurentem Grupy Telefonika i Elektrim Kable SA na rynku kabli energetycznych i kabli telekomunikacyjnych jest przede wszystkim NKT Śląska Fabryka Kabli SA w Czechowicach-Dziedzicach, która sprzedaje ww. kable produkowane przez NKT Cables z Danii, a także Firma „Oto” z Lublina, Spółdzielnia Inwalidów „Raba” z Myślenic, Firma produkcyjno-Handlowa Celina Bitner Z Krakowa i inni drobni producenci, których łączną sprzedaż szacuje się na około 150 mln złotych rocznie, podczas gdy łączna sprzedaż uczestników niniejszej koncentracji wynosiła 2.695 mln złotych w 2000 r.

Konkurentami uczestników omawianej koncentracji są również sprzedający na rynku krajowym kable i przewody producenci zagraniczni, tj. Pirelli (Włochy), Alcatel (Francja), Lapp Kabel (Niemcy), ABB (Niemcy), Draka (Holandia).

Poniżej przedstawiono, na podstawie danych przekazanych przez KFK SA, udziały uczestników niniejszej koncentracji, tj. KFK SA i Z.K. „Tele-Fonika” SA (tabela 1) oraz Elektrim Kable SA (tabela 2) w krajowym rynku kabli i przewodów (w ujęciu ilościowym) w zakresie poszczególnych asortymentów w latach 1999 – 2000:

Tabela nr 1

Grupy asortymentowe	1999 r.			2000 r.		
	Grupa Telefonika	w tym:		Grupa Telefonika	w tym:	
		KFK S.A.	Z.K. „Tele-Fonika” S.A.		KFK SA	Z.K. „Tele-Fonika” SA
p. gołe (1121)	25%	25%	0%	26%	26%	0%
p. nawojowe (1122)	4%	4%	0%	4%	4%	0%
p. instalacyjne (1123)	5%	5%	0%	7%	7%	0%
p. do odb. ruchom.(1124)	14%	14%	0%	15%	15%	0%
p. słaboprądowe (1125)	1%	1%	0%	1%	1%	0%
k. energetyczne (1126)	20%	20%	0%	21%	21%	0%
k. sygnalizacyjne (1127)	21%	21%	0%	22%	22%	0%
k. telekomunikac. (1128)	66%	2%	64%	66%	1%	65%
k. okrętowe (1129)	1%	1%	0%	1%	1%	0%

Tabela nr 2

Grupy asortymentowe	1999 r.				2000 r.			
	Elektrim Kable SA	w tym:			Elektrim Kable SA	w tym:		
		BFK	FKO	FKZ		BFK	FKO	FKZ
p. gołe (1121)	22%	1,6%	4,9%	15,5%	22%	0,0%	6,1%	15,9%
p. nawojowe (1122)	27%	0,0%	0,0%	27,0%	27%	0,0%	0,0%	27,0%
p. instalacyjne (1123)	32%	4,6%	8,9%	18,5%	28%	0,6%	2,3%	25,1%
p.do odb.ruchom.(1124)	28%	3,1%	5,3%	19,6%	28%	1,5%	2,7%	23,8%
p. słaboprądowe (1125)	1%	0,1%	0,6%	0,3%	1%	0,1%	0,5%	0,4%
k. energetyczne (1126)	55%	33,4%	16,5%	5,1%	52%	35,5%	10,8%	5,7%
k. sygnalizacyjne (1127)	33%	9,2%	13,4%	10,4%	30%	3,4%	16,2%	10,4%
k. telekomunikac. (1128)	25%	5,5%	19,0%	0,5%	23%	4,3%	18,5%	0,2%
k. okrętowe (1129)	99%	13,4%	0,0%	85,6%	99%	2,3%	0,0%	96,7%

KFK SA podała również, że obie spółki zamierzające dokonać koncentracji znaczną część swoich wyrobów kierują na eksport, głównie na rynki krajów europejskich.

W 1999 r. udział eksportu w wartości sprzedaży ogółem KFK SA wyniósł 40,5%, a w 2000 r. - 52,7%. Do grup asortymentowych, których eksport w tym okresie miał szczególnie wysoki (powyżej 50%) udział w wartości sprzedaży ogółem KFK SA należały: przewody słaboprądowe (SWW 1125), kable sygnalizacyjne (SWW 1127) i przewody instalacyjne (SWW 1123).

W Elektrim Kable SA udział eksportu w wartości sprzedaży ogółem wyniósł w 1999 r. - 37,5% i w 2000 r. - 43,6%. W Spółce tej grupami asortymentowymi, których eksport przekroczył 50% udziału w wartości sprzedaży ogółem były: przewody do odbiorników ruchomych (SWW 1124), przewody instalacyjne (SWW 1123) i przewody nawojowe (SWW 1122).

KFK SA wskazała, że ceny sprzedaży kabli i przewodów produkowanych przez uczestników planowanej koncentracji są cenami umownymi, ustalonymi w oparciu o cenniki fabryczne z uwzględnieniem zmiennych rabatów, których wysokość uzależniona jest między innymi od skali dostaw, zmian cen podstawowych

surowców, terminowości zapłaty za dostarczone produkty, ogólnej sytuacji na rynku, działań konkurencji, itd.

Sprzedaż odbywa się bezpośrednio z terenu fabryk lub poprzez tzw. magazyny wyniesione, umiejscowione u niektórych dystrybutorów. Transakcje handlowe zawierane przez KFK SA i Elektrim Kable SA z większymi dystrybutorami realizowane są na podstawie ramowych umów bez zapisów o wyłączności. Umowy ramowe nie zawierają określenia ilości i cen, po których realizowane są poszczególne transakcje. Każdorazowo warunki umów zawieranych przez producenta i dystrybutora są negocjowane.

Poniżej przedstawiono, wybrane przez uczestników koncentracji, ceny sprzedaży (realizacji) niektórych rodzajów kabli energetycznych i telekomunikacyjnych produkowanych przez KFK S.A. i Elektrim Kable SA oraz ceny odpowiadających im wyrobów importowanych w ciągu 4 miesięcy 2001 r.:

Tabela nr 3

Grupa SWW	Produkt	KFK S.A.		Elektrim Kable S.A.		Cena importu zł/km
		cena sprzedaży	% udziału w grupie	cena sprzedaży	% udziału w grupie	
		zł/km		zł/km		
kable energetyczne (1126)	YKY 4x240 SM 0,6/1kV	123.385	0,1%	118.103	2,3%	108.970
	YAKY 4x35 0,6/1kV	7.562	1,8%	7.199	1,7%	6.400
	YAKY 4x240 0,6/1kV	47.117	2,3%	44.579	3,2%	39.450
	YKY 1x240 SM 0,6/1kV	32.505	1,1%	32.816	2,1%	29.710
	YAKY 4x120 0,6/1kV	23.080	5,8%	22.093	5,6%	19.780
	YHAKXS 1x240/50 12/20kV	25.404	1,1%	22.894	2,5%	21.180
	AsXSn 4x50 0,6/1kV	10.898	3,8%	10.166	4,5%	9.300
kable telekomunikacyjne (1128)	XzTKMXpw 50x4x0,5	8.877	9,7%	7.969	1,8%	8.125
	XzTKMXpw 50x4x0,8	21.886	1,2%	19.433	1,1%	20.046
	XzTKMXpw 100x4x0,8	43.031	0,8%	39.308	1,1%	39.955
	XOTKtd 24J 6/2,5	15.081	11,3%	15.079	10,5%	14.240
	XOTKtd 48J 8/2,5	26.782	5,7%	26.769	5,5%	25.200

KFK SA wskazała, że kable i przewody produkowane przez przedsiębiorców uczestniczących w planowanej koncentracji sprzedawane są bezpośrednio do odbiorców finalnych, jak również przez niezależnych dystrybutorów, bowiem ani KFK SA, ani też Elektrim Kable SA nie posiadają na terenie kraju własnych sieci dystrybucyjnych.

Sprzedaż przez niezależnych dystrybutorów stanowi ponad połowę łącznej wartości sprzedaży Spółek uczestniczących w koncentracji. KFK SA w 1999 r. podpisała umowy dystrybucyjne z 86 firmami, a w 2000 r. z 64 firmami, natomiast Elektrim Kable SA zawarła w tym czasie odpowiednio: 28 i 56 umów dystrybucyjnych.

Zdaniem KFK SA, dystrybucja kabli i przewodów charakteryzuje się dużym stopniem dekoncentracji, o czym świadczy liczba firm dystrybucyjnych działających na rynku krajowym – szacuje się, że jest ich około stu. Na terenie Polski działają ponadto niezależne sieci dystrybucyjne z udziałem kapitału zagranicznego, takich firm jak: Sonepar Distribution (Francja), General Electric (USA), Hagemajer (Niemcy), Generik (Francja), posiadających łącznie 68 filii i oddziałów. Zdaniem KFK SA, spośród firm dystrybucyjnych działających na terenie kraju, około 20 firm zajmuje się importem wyrobów kablowych, w tym kabli elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych.

W ocenie KFK SA, rynkiem właściwym w niniejszej sprawie jest europejski rynek kabli i przewodów. Za takim określeniem rynku relewantnego przemawiają – zdaniem KFK SA – następujące argumenty.

Krajowy rynek kabli i przewodów jest otwarty na konkurencję panującą na rynku europejskim. Wynika to z faktu, iż rynek krajowy nie jest chroniony instrumentami taryfowymi i pozataryfowymi w transakcjach międzynarodowych. Zatem konkurencja na krajowym rynku kabli i przewodów nie jest ograniczona barierami celnymi, czy też certyfikatami na znak bezpieczeństwa „B”, licencjami i prawami wyłącznymi, z natury rzeczy prowadzącymi do ograniczenia konkurencji na rynku. Barrier takich nie stanowią również koszty transportu, które w przewozach kabli i przewodów są – zdaniem KFK SA – stosunkowo niskie, bowiem przeciętny udział tych kosztów nie przekracza 2,5% kosztów ogółem.

Zdaniem KFK SA, argumentami uzasadniającymi koncentrację są: konieczność unowocześnienia krajowej produkcji kabli i przewodów wymagająca prowadzenia prac badawczo-rozwojowych oraz finansowania wdrożenia innowacji, uniknięcie dublowania nakładów ponoszonych na realizację tych celów, jak również

kontynuowanie i zwiększenie eksportu oraz sprostanie konkurencji na rynku europejskim, pogłębienie specjalizacji produkcji i uzyskanie efektu skali, czyli obniżki przeciętnych kosztów wytwarzania i wzrostu rentowności działania Spółek.

Zakładana specjalizacja i obniżka kosztów wpłynie korzystnie na politykę cenową w stosunku do odbiorców, a także przyczyni się do postępu techniczno-ekonomicznego w zainteresowanych zakładach. Ponadto procesem istotnym dla oceny skutków tej koncentracji jest – według KFK SA – prognozowany rozwój rynku kabli w Polsce. Powiększający się bowiem popyt umożliwi realizację wzrostu wartości sprzedaży wszystkim producentom i dostawcom.

W ocenie KFK SA, wysoki udział w krajowym rynku uczestników planowanej koncentracji nie powinien stanowić podstawy do wydania przez organ antymonopolowy decyzji zakazującej dokonania opisanej we wniosku koncentracji, z uwagi na to, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia z silną konkurencją zagranicznych grup kapitałowych – cztery firmy, tj. Alcatel, Pirelli, Siemens i Draka kontrolują ponad 71% rynku europejskiego, podczas gdy grupa, która powstanie z połączenia KFK SA (wraz z Z.K. „Tele-Fonika” SA) i Elektrim Kable SA, będzie miała udział w tym rynku szacowany na ok. 2,2%.

Reasumując, KFK SA wyraziła pogląd, że rynek polski znajduje się w okresie przekształcenia z rynku krajowego w rynek makroregionalny, powiązany ściśle z rynkiem unijnym oraz w mniejszym stopniu z rynkiem krajów Grupy Wyszehradzkiej.

W trakcie prowadzonego postępowania KFK SA dokonała, w pismach z dnia 9 i 13 września 2001 r., korekty swojego udziału, a także udziałów Z.K. „Tele-Fonika” SA i Elektrim Kable SA w rynku kabli telekomunikacyjnych w 1999 r. i 2000 r., wyjaśniając, że pierwotnie wyliczone udziały w tym rynku wynikały z błędnie przyjętej wielkości sprzedaży ww. kabli. Oznacza to, że udział KFK SA w rynku kabli telekomunikacyjnych w 1999 r. wynosił 0,90% (*pierwotnie 2%*), udział Z.K. „Tele-Fonika” SA – 46,76% (*pierwotnie 64%*), zaś udział Elektrim Kable SA – 0,40% (*pierwotnie 25%*). Analogicznie w 2000 r. skorygowane udziały wynosiły:

KFK SA – 0,29% (pierwotnie 1%), Z.K. „Tele-Fonika” SA – 51,68% (pierwotnie 65%) i Elektrim Kable SA – 23,03% (pierwotnie 23%).

Organ antymonopolowy ustalił, co następuje.

Wielkość krajowego eksportu i importu oraz sprzedaż ogółem na kraj kabli i przewodów w 1998 r., 1999 r. i 2000 r. (na podstawie danych dołączonych do zgłoszenia KFK SA i uzyskanych z Głównego Urzędu Statystycznego):

Tabela nr 4

Rok	Produkcja wytworzona (w tonach)	Eksport (w tonach)	Sprzedaż produkcji krajowej (w tonach)	Import (w tonach)	D y n a m i k a		
					eksportu	sprzedaży krajowej	importu
1998	263.000	101.968	161.032	27.291	–	–	–
1999	288.000	119.933	168.067	42.042	117%	104%	112%
2000	348.000	146.099	201.995	48.203	121%	120%	114%

Powyższe dane wskazują, że w latach 1999 – 2000 największą dynamikę wzrostu wykazała sprzedaż kabli i przewodów na kraj, natomiast import nie odgrywał w tym okresie decydującej roli w zaopatrzeniu rynku krajowego w ww. wyroby.

Udział importu kabli i przewodów w sprzedaży tych wyrobów ogółem na kraj w latach 1998 – 2000 stanowił odpowiednio: 23%, 25% i 23%.

Poniżej zestawiono dane dotyczące udziału importu kabli i przewodów w sprzedaży ogółem (tabela nr 5) i udział importu kabli energetycznych i telekomunikacyjnych w imporcie ogółem (tabela nr 6) w latach 1999-2000:

Tabela nr 5

Rok	Całkowita sprzedaż (w tonach)	w tym		Udział importu w sprzedaży całkowitej (w %)
		sprzedaż krajowa (w tonach)	import (w tonach)	
1	2	3	4	5
1998	188.323	161.032	27.291	14%
1999	210.109	168.067	41.042	20%
2000	250.198	201.995	48.203	19%

Tabela nr 6

Rok	Import całkowity (w tonach)	w tym	
		kable energetyczne (w tonach)	kable telekomunikacyjne (w tonach)
1	2	3	4
1998	27.291	5.814	2.096
1999	42.042	10.524	2.297
9 m-cy 2000	34.571	6.914	1.783

Z danych zawartych w tabeli nr 5 wynika, że choć w 2000 r. w stosunku do 1999 r. wzrosła ilość kabli sprzedanych ogółem w kraju, to udział kabli importowanych w tym samym czasie zmniejszył się z 20% do 19%. Równocześnie, jak wskazują na to dane zawarte w tabeli nr 6, w 2000 r. w stosunku do 1999 r. zmniejszył się w imporcie ogółem udział kabli energetycznych z 25% do 19%, a udział kabli telekomunikacyjnych w imporcie kabli ogółem pozostawał w zasadzie na tym samym poziomie (5,46% w 1999 r. i 5,15% w ciągu 9 m-cy 2000 r.).

Mając na uwadze, iż zaproponowane w dniu 1 sierpnia 2001 r. przez KFK SA zobowiązanie do wyodrębnienia i zbycia zorganizowanej części mienia Elektrim Kable SA, tj. Fabryki Kabli Ożarów i Fabryki Kabli „Załom” spowoduje w istocie, że planowana koncentracja będzie miała miejsce między KFK SA a BFK, poniżej zestawiono łączne udziały w zakresie poszczególnych grup asortymentowych kabli i przewodów w latach 1999 – 2000, jakie osiągnęłyby Grupa Telefonika, gdyby planowana koncentracja dokonała się pomiędzy tą Grupą, a BFK:

Tabela nr 7

Grupy asortymentowe (wg SWW)	Łączny udział w rynku	
	w 1999 r.	w 2000 r.
	Grupa Telefonika + Bydgoska Fabryka Kabli	Grupa Telefonika + Bydgoska Fabryka Kabli
przewody gołe (1121) <i>tony</i>	26,6%	26,0%
przewody nawojowe (1122) <i>tony</i>	4,0%	4,0%
przewody instalacyjne (1123) <i>tys. km</i>	0,6%	7,6%
p. do odbiorn. ruchomych (1124) <i>tys. km</i>	17,1%	16,5%
przewody słaboprądowe (1125) <i>tys. km</i>	1,1%	1,1%
kable energetyczne (1126) <i>tys. km</i>	53,4%	56,5%
kable sygnalizacyjne (1127) <i>tys. km</i>	30,2%	25,4%
kable telekomunikacyjne (1128) <i>tys. km</i>	71,5%	70,3%
kable okrętowe (1129) <i>tys. km</i>	14,4%	3,3%

Ponadto w tabeli nr 7a podano skorygowane przez KFK SA w pismach z dnia 9 i 13 września 2001 r. udziały tej Spółki oraz Z. K. „Tele-Fonika” SA w rynku kabli telekomunikacyjnych w 1999 r. i 2000 r., a także łączne udziały po ewentualnej koncentracji z BFK:

Tabela nr 7a

Przedsiębiorca	Udział w rynku kabli telekomunikacyjnych w 1999 r.		Udział w rynku kabli telekomunikacyjnych w 2000 r.	
	pierwotny (błędny)	skorygowany (właściwy)	pierwotny (błędny)	skorygowany (właściwy)
KFK SA	2,0%	0,90%	1,0%	0,29%
Z.K. „Tele-Fonika” SA	64,0%	46,76%	65,0%	51,68%
Grupa Telefonika + BFK	71,5%	54,25%	70,3%	56,23%

Powyższe dane wskazują, że gdyby koncentracja dokonana się w formie proponowanej obecnie, spowodowałaby uzyskanie przez Grupę Telefonika i BFK pozycji dominującej w rynku kabli energetycznych (53,4% w 1999 r. i 56,5%

w 2000 r.) oraz wzmocnienie pozycji dominującej w rynku kabli telekomunikacyjnych (54,25% w 1999 r. i 56,23% w 2000 r.).

Na odrębne podkreślenie zasługuje fakt, iż wśród kabli telekomunikacyjnych dynamicznie rozwijającą się grupą asortymentową są produkowane przez Grupę Telefonika kable światłowodowe. W toku postępowania ustalono, że popyt na kable światłowodowe zarówno w kraju, jak i na świecie przewyższa podaż tych kabli, co jest spowodowane gwałtownym rozwojem w ostatnich latach telefonii komórkowej i komunikacji za pośrednictwem Internetu. Jak podają odbiorcy, na kable światłowodowe należy zgłaszać zapotrzebowanie z rocznym, a nawet dwuletnim wyprzedzeniem. Sytuacja ta jest zatem bardzo korzystna dla producenta kabli światłowodowych, jakim jest Grupa Telefonika.

Organ antymonopolowy ustalił, że odbiorcy poszczególnych asortymentów kabli energetycznych i telekomunikacyjnych zaopatrują się głównie u producentów krajowych, tj. w Spółkach: KFK SA, Z.K. „Tele-Fonika” SA i Elektrim Kable SA. Jak ustalono w toku postępowania, preferencje odbiorców dotyczące zaopatrzenia w poszczególne asortymenty kabli i przewodów u producentów krajowych wynikają z następujących przesłanek: zagwarantowana w umowach średniookresowych stabilność wynegocjowanych cen dostawy kabli (np. warunki umowy zawartej w II kwartale 1999 r. pomiędzy TP SA i KFK SA i Elektrim Kable SA), wysoka jakość kabli i przewodów, bezpieczeństwo tzw. „dostaw awaryjnych”, korzystne warunki dostaw (dostawa na wskazane miejsce przeznaczenia niezależnie od jej wielkości), wydłużone terminy płatności, duża elastyczność w zakresie możliwości negocjacji warunków dostaw i płatności, duża elastyczność w zakresie wielkości i terminu dostaw, 24 godzinny serwis awaryjny, gwarancje udzielane przez producenta, nie utrudniony dostęp do reklamowania wyrobów, pozytywna ocena dotychczasowej współpracy.

Wskazane wyżej korzystne dla odbiorców krajowych okoliczności wynikają z faktu, że aktualnie istnieje konkurencja między dostawcami kabli i przewodów.

Przeprowadzone postępowanie wykazało także, że planowana koncentracja w sektorze kabli i przewodów może spowodować skutki negatywne w postaci wzrostu cen i utrudnienia w negocjacji warunków zakupów.

Podstawowe zastrzeżenia odbiorców kabli i przewodów co do planowanej koncentracji wynikają z obawy przed ewentualnym wzrostem cen tych wyrobów, a także możliwością naruszenia dotychczasowych warunków współpracy. Należy przy tym zaznaczyć, że po dokonaniu przedmiotowej koncentracji wzrost cen kabli mógłby oznaczać wzrost kosztów inwestycji dokonywanych przez odbiorców kabli i przewodów oraz przerzucenie tych kosztów na ceny usług płaconych przez konsumentów.

Jako efekt planowanej koncentracji odbiorcy podali wzrost cen kabli, który spowoduje zwiększenie wysokości opłat przewidzianych w taryfach przesyłowych stosowanych przez zakłady energetyczne oraz wzrost poziomu opłat pobieranych przez operatorów telefonicznych za świadczone usługi telekomunikacyjne, jak również wzrost opłat przewozowych stosowanych przez PKP.

Organ antymonopolowy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy antymonopolowej Prezes Urzędu zakazuje, w drodze decyzji, dokonania koncentracji, w wyniku której powstanie lub umocni się pozycja dominująca na rynku, wskutek czego konkurencja na rynku zostanie istotnie ograniczona.

W związku z tym, że zadeklarowane przez KFK SA zobowiązanie wyodrębnienia i zbycia zorganizowanej części mienia Elektrim Kable SA, tj. Fabryki Kabli Ożarów i Fabryki Kabli „Załom”, w terminie nie dłuższym niż 18 miesięcy po dokonaniu planowanej koncentracji, polegającej na nabyciu kontrolnego pakietu akcji Elektrim Kable SA, oznaczałoby przejęcie po upływie ww. okresu faktycznej kontroli nad BFK,

organ antymonopolowy dokonał oceny skutków rynkowych, jakie wywołałoby łączenie Grupy Telefonika z BFK.

Wobec tego, że KFK SA oraz BFK działają w strukturze rynkowej, istotne znaczenie w niniejszej sprawie ma określenie rynku właściwego (relewantnego).

W myśl art. 4 pkt 8 ustawy antymonopolowej przez rynek właściwy rozumie się rynek towarów, które ze względu, na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji. Rynek ten wyznaczają zasadniczo dwa elementy: towar (rynek produktowy) i terytorium. Rynek terytorialny obejmuje obszar, na którym warunki konkurencji są jednorodne.

Biorąc pod uwagę określone wyżej kryteria ustawowe stwierdzić należy, że w niniejszej sprawie *rynkiem produktowym* w ujęciu podażowym jest rynek kabli, który dzieli się na rynki: kabli energetycznych, kabli telekomunikacyjnych (z oddzielnym segmentem kabli światłowodowych, które mają zastosowanie w telekomunikacji, ale różnią się od pozostałych kabli telekomunikacyjnych).

Rynkiem w ujęciu geograficznym jest rynek krajowy, którego wyznacznikiem nie są granice administracyjne Polski, ale panujące na tym obszarze zbliżone warunki umożliwiające efektywną konkurencję.

Faktem jest, że nie istnieją bariery dostępu do rynku kabli i przewodów w postaci m.in. cel, licencji, praw wyłącznych, certyfikatów na znak bezpieczeństwa „B”. Zdaniem organu antymonopolowego, choć koszty transportu nie stanowią decydującej bariery dostępu do ww. rynku, ponieważ jak podaje KFK S.A., ich poziom jest niewielki i na ogół nie przekracza 2,5% kosztów ogółem, to jednak nie można stwierdzić, że są one wielkością stałą i nie uwzględnić ich jako jednego z kryteriów wyboru dostawcy.

Równocześnie przeprowadzone postępowanie wykazało (*tabela nr 6*), że w latach 1999 – 2000 nastąpił wzrost produkcji sprzedanej w kraju, a import do Polski kabli energetycznych i telekomunikacyjnych pozostawał na zbliżonym poziomie, co pozwala na stwierdzenie, że podstawowym źródłem zaopatrzenia krajowych odbiorców także w 2001 r. są kable wytwarzane w kraju. Oznacza to, że odbiorcy preferują kable i przewody produkowane w kraju. Zaznaczyć przy tym należy, jak wskazują na to dane w tabeli nr 3, że ceny sprzedaży kabli produkowanych w kraju są nieco wyższe od cen tego samego asortymentu kabli importowanych, co wskazuje, że dla odbiorców decydującym warunkiem zakupu kabli jest nie tylko poziom cen na te wyroby. W ocenie organu antymonopolowego, kryterium decydującym są inne warunki umów o dostawę kabli i przewodów zawieranych przez odbiorców z krajowymi producentami, do których – jak ustalono w toku postępowania – należą przede wszystkim: szybkość dostaw do wskazanego miejsca przeznaczenia niezależnie od ich wielkości, koszty transportu, 24 godzinny serwis, wydłużony termin płatności.

Jak wynika z dokonanych ustaleń w niniejszej sprawie, ponad połowę sprzedaży zarówno KFK SA, jak i BFK stanowią kable dostarczane odbiorcom finalnym. Nie bez znaczenia jest również i to, że preferencje tych odbiorców do zakupu kabli krajowych producentów wynikają z wieloletniej współpracy handlowej z producentami tych wyrobów, której wyrazem były umowy średniookresowe na dostawę kabli. Przykładem może być umowa, jaką w drugim kwartale 1999 r. Telekomunikacja Polska S.A. zawarła z Z.K. „Tele-Fonika” SA i Elektrim Kable SA na dostawę do końca marca 2002 r. kabli telekomunikacyjnych.

Na określenie rynku geograficznego w niniejszej sprawie wpływa również fakt, że eksport wyrobów kablowych w latach 1999 – 2000 pozostawał w zasadzie na tym samym poziomie (*tabela nr 4*). Przewidywany zaś udział obu ww. uczestników planowanej koncentracji w rynku Europy Zachodniej osiągnie poziom około 2,2%.

Reasumując stwierdzić należy, że rynkiem właściwym w niniejszej sprawie jest krajowy rynek kabli energetycznych i telekomunikacyjnych.

Bezsporne jest, na co wskazują dane zawarte w tabeli nr 7, iż w wyniku planowanej koncentracji Grupa Telefonika wraz z BFK uzyskalaby pozycję dominującą w rynku kabli energetycznych i wzmocniłaby pozycję dominującą w rynku kabli telekomunikacyjnych, wskutek czego nastąpiłoby istotne ograniczenie konkurencji. W ocenie organu antymonopolowego, ukształtowana bowiem zostałaby taka struktura rynku kabli energetycznych i rynku kabli telekomunikacyjnych, w której wzmocniona o BFK Grupa Telefonika sprawowałaby faktyczną kontrolę na tych rynkach.

W tym miejscu zaznaczyć należy, że ocena siły rynkowej opiera się nie tylko na wielkości udziałów w rynku uczestników koncentracji, ale także na strukturze aktualnej podaży i popytu, które wyznaczają poziom konkurencji w każdej z omawianych branż.

Przeprowadzone postępowanie wykazało, że w wyniku planowanej koncentracji na rynku kabli energetycznych, poza uczestnikami niniejszego łączenia, którzy uzyskaliby pozycję dominującą (56,5%), funkcjonowałyby wchodzące obecnie w skład Elektrim Kable SA Fabryka Kabli Ożarów i „Zalom” w Szczecinie, o udziale w rynku 16,5%. Pozostałą część rynku, tj. 27%, zajmowałiby zatem importerzy i drobni producenci kabli energetycznych.

W toku postępowania ustalone również zostało, że na rynku kabli telekomunikacyjnych uczestnicy planowanej koncentracji wzmocniliby swoją pozycję do 56,23%, udział pozostałych przedsiębiorców działających na tym rynku, a mianowicie Fabryki Kabli Ożarów i „Zalom” w Szczecinie, wchodzących obecnie w skład Spółki Elektrim Kable SA wyniósłby 18,7%, zaś udział importerów i innych drobnych producentów stanowiłby około 25%.

Powyższe dane wskazują zatem, że uczestnicy planowanej koncentracji uzyskaliby udział w rynku kabli energetycznych ponad trzykrotnie wyższy od ich największego konkurenta a w rynku kabli telekomunikacyjnych trzykrotnie wyższy od ich największego konkurenta.

Podkreślić również należy, że pozycja rynkowa uczestników planowanej koncentracji jest silniejsza niż wskazuje na to ich procentowy udział w rynku kabli energetycznych

i w rynku kabli telekomunikacyjnych, bowiem uczestnicy ci będą bez wątpienia najważniejszymi dostawcami oferującymi pełny asortyment ww. wyrobów w przeciwieństwie do konkurentów, którzy nie mają takich możliwości, głównie ze względu na niewielką skalę ich działania, o czym świadczy m.in. wielkość sprzedaży realizowana przez tych konkurentów, wynosząca zaledwie około 150 mln złotych rocznie.

Ponadto pozostali producenci ww. asortymentów kabli nie są liczni, a import jest rozproszony pomiędzy spółki, z których żadna nie posiada znaczącego udziału w rynku kabli energetycznych i telekomunikacyjnych. Struktura rynku kabli energetycznych i telekomunikacyjnych jest zatem ustabilizowana, zwłaszcza jeśli chodzi o ilość uczestników ww. rynków. Stabilność ta wynika także z trwałych powiązań pomiędzy dostawcami kabli energetycznych i telekomunikacyjnych, a ich największymi odbiorcami (zakłady energetyczne, PKP, TP SA).

Przewaga konkurencyjna uczestników planowanej koncentracji nad zagranicznymi dostawcami ww. asortymentów kabli wynika także z faktu bliskości odbiorców tych wyrobów, co oznacza, że uczestnicy planowanej koncentracji będą mogli w krótkim czasie dostarczyć asortyment pożądaný przez odbiorców do wskazanego miejsca przeznaczenia niezależnie od wielkości dostaw.

W tej sytuacji stwierdzić należy, że rynek zarówno kabli energetycznych, jak i telekomunikacyjnych jest opanowany przez uczestników planowanej koncentracji i trudno byłoby założyć, że w najbliższym czasie pojawią się na tych rynkach konkurenci o znaczącej sile. Głównym źródłem konkurencji na rynku kabli energetycznych, a także kabli telekomunikacyjnych jest działalność prowadzona przez przedsiębiorców uczestniczących w planowanej koncentracji, a zatem w wyniku realizacji tej transakcji, konkurencja ta uległaby istotnemu ograniczeniu.

Zdaniem organu antymonopolowego, posiadanie przez jednego producenta rzeczywistej siły rynkowej może spowodować, że zacznie on podejmować decyzje gospodarcze w oderwaniu od mechanizmów rynkowych, a więc zacznie działać w sposób niezależny od swoich konkurentów, odbiorców i kontrahentów. Wyrazem tego rodzaju decyzji mogą być nieuzasadnione ekonomicznie podwyżki cen sprzedaży kabli energetycznych i telekomunikacyjnych, powodujące zwiększenie

kosztów inwestycji i eksploatacji, co z kolei wpłynie na ceny stosowane przez największych odbiorców ww. wyrobów, którymi są przedsiębiorstwa użyteczności publicznej, świadczące usługi powszechne dla ludności, a mianowicie: TP S.A. (usługi telekomunikacyjne), zakłady energetyczne (dostarczające energię m.in. do gospodarstw domowych) oraz PKP (usługi przewozowe). Zaznaczyć w tym miejscu należy, że ww. przedsiębiorcy mogą z pewnością zaakceptować ewentualne podwyżki cen kabli, bowiem zajmując pozycję monopolistyczną na właściwych sobie rynkach mają możliwość całkowitego przerzucania wzrostu kosztów zakupu kabli na konsumentów.

Planowana koncentracja doprowadzi również do tego, iż drobniejsi konkurenci nie będą w stanie współzawodniczyć cenowo z uczestnikami niniejszego łączenia.

W ocenie organu antymonopolowego istotne jest również i to, że pomimo otwartości i braku innych ograniczeń w dostępie do rynku nie ma przesłanek wskazujących na to, iż konkurenci zagraniczni zainwestują w sposób znaczący w sektor kabli i przewodów, jak również że zwiększą w sposób znaczący sprzedaż wyrobów własnej produkcji.

Z tabeli nr 4 wynika, że import kabli i przewodów w latach 1999 – 2000 nie miał decydującego znaczenia w krajowej sprzedaży kabli, o czym najlepiej świadczy dynamika sprzedaży produkcji krajowej, wykazująca w powyższym okresie 6 punktów wzrostu, podczas gdy dynamika importu wzrosła w tym samym czasie zaledwie o 2 punkty. Z danych zawartych w tabeli nr 5 wynika zaś, że choć w 2000 r. w stosunku do 1999 r. wzrosła ilość kabli sprzedanych ogółem w kraju, to udział kabli importowanych w tym samym czasie zmniejszył się z 20% do 19%. Równocześnie, jak wskazują na to dane zawarte w tabeli nr 6, w 2000 r. w stosunku do 1999 r. zmniejszył się w imporcie ogółem udział kabli energetycznych z 25% do 19%, a udział kabli telekomunikacyjnych w imporcie kabli ogółem pozostawał w zasadzie na tym samym poziomie (5,46% w 1999 r. i 5,15% w ciągu 9 miesięcy 2000 r.). Wydaje się zatem, że po realizacji planowanej koncentracji import kabli energetycznych i telekomunikacyjnych nie miałby decydującego znaczenia w zaopatrzeniu krajowych odbiorców, jak również nie wywierałby dyscyplinującego wpływu na uczestników tego łączenia.

Ponadto w toku postępowania nie znaleziono uzasadnienia dla odstąpienia przez organ antymonopolowy od zakazu niniejszej koncentracji na podstawie przesłanek, o których mowa w art. 19 ust. 2 ustawy antymonopolowej.

Zakaz koncentracji wydawany jest każdorazowo w celu ochrony interesu publicznego, w przypadkach gdy wzmocnienie pozycji rynkowej w wyniku tej koncentracji stworzyć może zagrożenie dla konkurencji i interesu innych uczestników rynku. Odstąpienie od tego zakazu na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy antymonopolowej możliwe jest jedynie wówczas, gdy w szczególności przemawia za tym rozwój ekonomiczny lub postęp techniczny, bądź pozytywny wpływ na gospodarkę narodową. Jednakże odstąpienie od zakazu może nastąpić jedynie wówczas, jeżeli dokonywane jest w interesie publicznym, a nie interesie prywatnoprawnym przedsiębiorców dokonujących koncentracji.

Oznacza to, że korzyści płynące z koncentracji muszą być korzyściami nie tylko lub głównie dla przedsiębiorców dokonujących koncentracji. Powinny one być udziałem gospodarki jako całości lub przynajmniej branż powiązanych z branżami reprezentowanymi przez przedsiębiorców dokonujących koncentracji.

Równocześnie odstąpienie od zakazu koncentracji w takich przypadkach uzasadnione jest jedynie wówczas, gdy korzyści z koncentracji o charakterze ogólnogospodarczym przeważają nad negatywnymi skutkami w sferze konkurencji.

Zdaniem organu antymonopolowego, uczestnicy planowanej koncentracji nie przedstawili precyzyjnych planów inwestycyjnych w branże kabli energetycznych i telekomunikacyjnej, które poza korzyściami dla tych branż, a konkretnie dla samych uczestników koncentracji, uwzględniałyby również korzyści płynące z planowanej koncentracji dla innych gałęzi gospodarki, w których zastosowanie znajdują wyroby kablone. Dotyczy to szczególnie interesów branż o strategicznym znaczeniu dla gospodarki, takich jak energetyka i kolej oraz telekomunikacja i budownictwo. Obok ww. gałęzi gospodarki pozostałe branże przemysłowe są w różnym stopniu powiązane z branżą kablową, jako dostawcą surowców.

Taka sytuacja powoduje, iż organ antymonopolowy, którego ustawowym obowiązkiem jest ochrona konkurencji na wszystkich szczeblach obrotu, musi również uwzględnić ochronę konkurencji na szczeblu źródeł zaopatrzenia.

Powolywanie się przez KFK SA na takie pozytywne skutki planowanej koncentracji dla gospodarki narodowej, jak: stały dopływ dewiz z eksportu produktów, rozwój polskiej myśli technicznej oraz kreowanie pozytywnego wizerunku polskiego przemysłu kablowego na rynku europejskim, są w ocenie organu antymonopolowego na tyle ogólne, iż nie uzasadniają tak wysokiego stopnia zdominowania branży kabli energetycznych i branży kabli telekomunikacyjnych przez jednego producenta.

Mając powyższe na uwadze, uczestnicy planowanej koncentracji, w ocenie organu antymonopolowego, nie sprecyzowali w jaki sposób koncentracja przyczyni się do rozwoju ekonomicznego lub postępu technicznego lub pozytywnie wpłynie na gospodarkę narodową, co mogłoby – pomimo uzyskania pozycji dominującej na rynku kabli energetycznych i wzmocnienia pozycji dominującej w rynku kabli telekomunikacyjnych, uzasadnić zgodę organu antymonopolowego na dokonanie niniejszej koncentracji, pomimo że nastąpiłoby istotne ograniczenie konkurencji.

Ponadto w ocenie organu antymonopolowego, podjęte przez KFK SA zobowiązanie do zaprzestania bądź ograniczenia produkcji kabli okrętowych nie ma istotnego znaczenia wobec równocześnie zadeklarowanej chęci zbycia Fabryki Kabli „Zalom”, będącej jedynym liczącym się w kraju wytwórcą tych kabli. Tak więc, sprzedaż Fabryki Kabli: „Zalom” oznacza w istocie prawie całkowitą rezygnację Grupy Telefonika z produkcji kabli okrętowych.

Reasumując stwierdzić należy, że przedłożone organowi antymonopolowemu zobowiązanie nie usunęłoby pozycji dominującej na rynku kabli energetycznych i wzmocnienia pozycji na rynku kabli telekomunikacyjnych, w wyniku czego zostałyby istotnie ograniczona konkurencja na ww. rynkach. W tej sytuacji stwierdzić należy, że spełnione zostały przesłanki art. 19 ust. 1 ustawy antymonopolowej uzasadniające zakaz realizacji planowanej koncentracji.

Stąd orzeka się jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

Otrzymuje:

Krakowska Fabryka Kabli SA
za pośrednictwem pełnomocnika:
Adw. Huberta Praskiego-Ćwioka
Kancelaria Adwokacka Praski-Lipiński Sp.P.
ul. Topolowa 30
31-506 Kraków

p.o. Prezesa
Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Tadeusz Aziewicz

H. Praski-Ćwioka